MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Praha dne 18. června 2024
Č. j.: MZP/2023/290/1018
Sp. zn.: P/4170

Vypraveno dne: 15-07-2024

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), k potvrzení či změně níže uvedených stanovisek Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, a Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I (dále jen „ministerstvo"), ve věci záměrů *„Pražský okruh, stavba 510, Satalice-Běchovice"*, *„D0 510 zkapacitnění"* a *„Konsolidovaná DÚR stavby DO 510 zkapacitnění, a to:*

1) závazného stanovisko ministerstva (EIA) ze dne 12. 4. 2016, č.j. 81109/ENV/15, k ověření souladu obsahu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru *„Pražský okruh, stavba 510, Satalice-Běchovice"* na životní prostředí, vydaného podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb." nebo „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí"), dne 23. 5. 2014 pod č.j. 3310/ENV/14, s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. 12. 2011, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (směrnice EIA) podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb. a další související zákony, a které bylo od doby jeho vydání podkladem pro další navazující řízení;

2) závazného stanoviska ministerstva k umístění stavby pozemní komunikace – stavba *„D0 510 zkapacitnění"*, ze dne 4. 3. 2021, č.j. MZP/2021/500/381; kterým ministerstvo v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 správního řádu a ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 201/2012 Sb."), souhlasilo s umístěním pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.cz

období nejméně 10 let u stavebního záměru *„D0 510 zkapacitnění"* za dále v tomto závazném stanovisku blíže stanovené a specifikované závazné podmínky;

3) závazného stanoviska ministerstva (EIA) ze dne 20. 5. 2022, č.j. MZP/2022/710/1790, k ověření změn záměru *„Konsolidovaná DÚR stavby D0 510 zkapacitnění"*, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., ve vztahu ke stanovisku k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, vydanému podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. dne 23. 5. 2014 pod č.j. 3310/ENV/14;

na základě žádosti Ministerstva dopravy, odboru liniových staveb a silničního správního úřadu, ze dne 29. 10. 2023, č.j. MD-35827/2023-930/3, MD/35827/2023/930, o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek,

p o t v r z u j e

1) závazné stanovisko (EIA) ministerstva ze dne 12. 4. 2016, č.j. 81109/ENV/15, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu;

2) závazné stanovisko ministerstva ze dne 4. 3. 2021, č.j. MZP/2021/500/381, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu;

3) závazné stanovisko (EIA) ministerstva ze dne 20. 5. 2022, č.j. MZP/2022/710/1790, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

O d ů v o d n ě n í :

Předmětná část stavby *„Konsolidovaná DÚR stavby DO 510 zkapacitnění"* je součástí záměru *„Pražský okruh-stavba 510 Satalice – Běchovice"*, ke kterému ministerstvo vydalo dne 23. 5. 2014, č.j. 3310/ENV/14, souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Zákonem č. 326/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., došlo k prodloužení platnosti vydaného závazného stanoviska EIA SOKP (Silniční okruh kolem Prahy) 510, a to z 5 na 7 let. Závazné stanovisko EIA tedy bylo platné do 23. 5. 2021. V souladu s ustanovením § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. může být platnost stanoviska na žádost oznamovatele prodloužena o 5 let, a to i opakovaně, pokud nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Žádost o prodloužení platnosti stanoviska musí být podána před jejím uplynutím; platnost stanoviska neuplyne, dokud není žádost vyřízena. Ministerstvo platnost stanoviska EIA prodloužilo sdělením ze dne 12. 6. 2023, č.j. MZP/2023/710/903, a to na základě žádosti obdržené dne 14. 5. 2021. Platnost stanoviska EIA byla citovaným sdělením prodloužena o 5 let, tj. do 23. 5. 2026. K datu vypořádání námitek je tedy stanovisko EIA stále platné.

Ministerstvo dále vydalo dne 12. 4. 2016 pod č.j. 81109/ENV/15 závazné stanovisko k ověření souladu obsahu stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru *„Pražský okruh, stavba 510, Satalice-Běchovice"*, vydaného podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. dne 23. 5. 2014 pod č.j. 3310/ENV/14, a to v souladu s požadavky právních předpisů, které

zpracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92 ze dne 13. 12. 2011, podle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb.

Ministerstvo dále vydalo dne 4. 3. 2021, č.j. MZP/2021/500/381, závazné stanovisko, kterým souhlasilo podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb. s umístěním pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let u stavebního záměru *„D0 510 zkapacitnění"*.

K části stavby *„Konsolidovaná DÚR stavby D0 510 zkapacitnění"* ministerstvo vydalo dne 20. 5. 2022, č.j. MZP/2022/710/1790, v rámci předmětného navazujícího řízení (územní řízení) souhlasné závazné stanovisko k ověření změn podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. (dále jen *„stanovisko k ověření změn"*).

Z obsahu předmětné žádosti vyplývá, že Magistrát hlavního města Praha, odbor stavebního úřadu, oddělení stavebního řádu, vydal dne 12. 6. 2023 k žádosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 - Nusle, ze dne 30. 11. 2020, rozhodnutí (územní rozhodnutí), č.j. MHMP 342424/2023, sp. zn. S-MHMP 1812161/2020/STR, kterým podle ustanovení § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a podle ustanovení § 9 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o umístění stavby nazvané *„Konsolidovaná DÚR stavby D0 510 zkapacitnění"*, na území městských částí Praha 14, Praha 20 a Praha - Dolní Počernice na nemovitostech v tomto rozhodnutí (územním rozhodnutí) dále blíže specifikovaných.

Proti výše uvedenému rozhodnutí stavebního úřadu podali v zákonné lhůtě odvolání tito níže uvedení odvolatelé:

1) Mgr. Roman Oberstein, bytem K Čihadlům 476, 190 12 Praha 9 – Dolní Počernice. Jeho odvolání ze dne 14. 7. 2023 bylo doručeno na podatelnu stavebního úřadu dne 17. 7. 2023.

2) Jan Paul, akademický malíř, bytem Svatoňovická 243, 190 12 Praha 9 - Dolní Počernice. Odvolání podal dne 13. 7. 2023.

3) Doc. PhDr., Iva Poláčková Šolcová, Ph.D., bytem Nad rybníkem 155, 190 12 Praha 9 - Dolní Počernice, zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Vozákem, trvale spolupracujícím s advokátní kanceláří KODAP legal s.r.o., se sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec, který podal odvolání dne 13. 7. 2023.

4) Karla Polydarová, bytem Běchorská 2229/15, 193 00 Praha 20 – Horní Počernice, zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Vozákem, trvale spolupracujícím s advokátní kanceláří KODAP legal s.r.o., se sídlem 1. máje 97/25, 460 07 Liberec, který podal odvolání dne 13. 7. 2023.

5) Spolek Sdružení pro Místní Záležitosti, z.s., IČO 69346160, se sídlem Nad rybníkem 219, 190 12 Praha 9 – Dolní Počernice. Odvolání podal dne 14. 7. 2023.

6) Spolek Za Zdravé životní prostředí, z.s., IČO 26674386, se sídlem Na Korunce 324, 190 11 Praha 9 – Běchovice, zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Vozákem, trvale spolupracujícím s advokátní kanceláří KODAP legal s.r.o., se sídlem 1. máje 97/25, 460

07 Liberec, který podal odvolání dne 12. 7. 2023 (doručené na podatelnu stavebního úřadu dne 13. 7. 2023).

Shora uvedení účastníci územního řízení ve svých odvoláních vznesli níže uvedené námitky:

A) Mgr. Roman Oberstein – nesouhlasí s dokumentací pro předmětnou stavbu a uvádí požadavky, které nadále trvají (v podrobnostech viz část odůvodnění: *„K jednotlivým námitkám odvolatelů konstatuji následující"*). Odvolatel navrhuje, aby Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán zrušilo odvoláním napadené rozhodnutí, případně aby žádost stavebníka s odkazem na ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítlo.

B) Jan Paul, akademický malíř – rovněž nesouhlasí s dokumentací pro předmětnou stavbu a uvádí požadavky, které nadále trvají (v podrobnostech viz část odůvodnění: *„K jednotlivým námitkám odvolatelů konstatuji následující"*). Odvolatel navrhuje, aby Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán zrušilo odvoláním napadené rozhodnutí, případně aby žádost stavebníka s odkazem na ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítlo.

C) Doc. PhDr., Iva Poláčková Šolcová, Ph.D. – důvody odvolání jsou blíže specifikovány v čl. I - úvod, v čl. II - nepřiměřený zásah do práv v souvislosti s trvalým záborem stavby, čl. III - vady procesu posuzování vlivů na životní prostředí, v čl. IV. - nedostatky v dokumentaci předložené v územním řízení, v čl. V. - nedostatečná koordinace záměru a navazujících staveb, v čl. VI. - nedostatky dopravně inženýrských podkladů, v čl. VII. - bezpečnost záměru, v čl. VIII.- nedostatky v souvislosti s hlukovým posouzením, v čl. IX. - nedostatky v souvislosti s rozptylovým výpočtem, v čl. X. - projekt monitoringu složek životního prostředí, v čl. XI. - nezákonné stanovisko vodoprávního úřadu, v čl. XII. - nezákonnost závazných stanovisek dotčených orgánů , v čl. XIII. - chybějící povolení k připojení komunikace, v čl. XIV. - závěrečný návrh. Odvolatelka navrhuje, aby Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán zrušilo odvoláním napadené rozhodnutí a věc vrátilo stavebnímu úřadu k novému projednání, případně aby žádost stavebníka s odkazem na ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítlo. Odvolatelka zároveň navrhuje, aby nadřízený správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu zrušil nebo změnil nezákonná závazná stanoviska citovaná v tomto odvolání.

D) Karla Polydarová - důvody odvolání jsou blíže specifikovány v čl. I - úvod, v čl. II - nepřiměřený zásah do práv v souvislosti s trvalým záborem stavby, čl. III - vady procesu posuzování vlivů na životní prostředí, v čl. IV. - nedostatky v dokumentaci předložené v územním řízení, v čl. V. - nedostatečná koordinace záměru a navazujících staveb, v čl. VI. - nedostatky dopravně inženýrských podkladů, v čl. VII. - bezpečnost záměru, v čl. VIII.- nedostatky v souvislosti s hlukovým posouzením, v čl. IX. - nedostatky v souvislosti s rozptylovým výpočtem, v čl. X. - projekt monitoringu složek životního prostředí, v čl. XI. - nezákonné stanovisko vodoprávního úřadu, v čl. XII. - nezákonnost závazných stanovisek dotčených orgánů , v čl. XIII. - chybějící povolení k připojení komunikace, v čl. XIV. - závěrečný návrh. Odvolatelka navrhuje, aby Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán zrušilo odvoláním napadené rozhodnutí, případně aby žádost stavebníka s odkazem na ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítlo. Odvolatelka zároveň navrhuje, aby nadřízený správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu zrušil nebo změnil nezákonná závazná stanoviska citovaná v tomto odvolání.

E) Spolek Sdružení pro Místní Záležitosti, z.s., - ve svém odvolání vyjadřuje výhrady k některým částem územního rozhodnutí a požaduje jeho úpravu v dále blíže specifikovaném rozsahu v bodech a), b), c), d) a e). (v podrobnostech viz část odůvodnění: *„K jednotlivým námitkám*

odvolatelů konstatuji následující"). Spolek se domáhá změny napadeného rozhodnutí, respektive jeho doplnění ve smyslu bodů ad. a) až ad. e).

F) Spolek Za Zdravé životní prostředí, z.s - důvody odvolání jsou blíže specifikovány v čl. I - úvod, v čl. II - nepřiměřený zásah do práv v souvislosti s trvalým záborem stavby, čl. III - vady procesu posuzování vlivů na životní prostředí, v čl. IV. - nedostatky v dokumentaci předložené v územním řízení, v čl. V. - nedostatečná koordinace záměru a navazujících staveb, v čl. VI. - nedostatky dopravně inženýrských podkladů, v čl. VII. - bezpečnost záměru, v čl. VIII.- nedostatky v souvislosti s hlukovým posouzením, v čl. IX. - nedostatky v souvislosti s rozptylovým výpočtem, v čl. X. - projekt monitoringu složek životního prostředí, v čl. XI. - nezákonné stanovisko vodoprávního úřadu, v čl. XII. - nezákonnost závazných stanovisek dotčených orgánů , v čl. XIII. - chybějící povolení k připojení komunikace, v čl. XIV. - závěrečný návrh. Odvolatel navrhuje, aby Ministerstvo dopravy jako odvolací orgán zrušilo odvoláním napadené rozhodnutí, případně aby žádost stavebníka s odkazem na ustanovení § 92 odst. 2 stavebního zákona zamítlo. Odvolatel zároveň navrhuje, aby nadřízený správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu zrušil nebo změnil nezákonná závazná stanoviska citovaná v tomto odvolání.

Námitky tedy směřují proti závazným stanoviskům ministerstva ze dne 12. 4. 2016, č.j. 81109/ENV/15, ze dne 4. 3. 2021, č.j. MZP/2021/500/381381, a ze dne 20. 5. 2022, č.j. MZP/2022/710/1790.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazných stanovisek, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu, potažmo s ustanovením § 149 odst. 7 téhož zákona, potvrzení nebo změnu závazných stanovisek od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazných stanovisek.

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 téhož zákona a zároveň příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětných stanovisek ministerstva podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, potažmo podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, je ministr životního prostředí.

Žádost Ministerstva dopravy, podaná podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu o přezkoumání předmětných stanovisek ministerstva, byla spolu s příslušným spisovým materiálem předložena k posouzení rozkladové komisi ministra životního prostředí ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. S přihlédnutím k jejími návrhu jsem dospěl k závěru, že předmětná stanoviska přísluší potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, jelikož byla vydána ministerstvem jako věcně příslušným správním orgánem v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

Dospěl jsem k závěru, že námitky, které se týkají problematiky ochrany ovzduší a posuzování vlivů na životní prostředí a které jsou obsaženy v obdržených odvoláních odvolatelů, nejsou důvodné.

K jednotlivým námitkám odvolatelů konstatuji následující:

Moje vyjádření k předmětným námitkám odvolatelů se týká námitek z hlediska ochrany ovzduší a posuzování vlivů na životní prostředí, respektive námitek, které se týkají výše uvedených závazných stanovisek ministerstva. Naopak se nevyjadřuji k připomínkám k jiným tématům a

stanoviskům jiných dotčených úřadů (Hygienické stanice hlavního města Prahy, Ministerstva dopravy, Ministerstva vnitra atd.).

Především uvádím, že z ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu vyplývá: *„Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány*".

Citované zákonné ustanovení sice poukazuje na to, že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, ovšem ale o způsobu nakládání s podmínkami, které součástí závazných stanovisek dotčených orgánů běžně bývají, se vůbec nezmiňuje. K naplnění obsahu závazného stanoviska ve vztahu ke konkrétnímu správnímu rozhodnutí tak může dojít nejen převzetím podmínek, které tento obsah tvoří, do výrokové části správního rozhodnutí, ale i takovým zohledněním tohoto obsahu v rámci správního řízení, které vydání správního rozhodnutí předchází a které zajistí soulad jeho výroku s obsahem závazného stanoviska.

I. Námitky odvolatelů z hlediska ochrany ovzduší

K závaznému stanovisku ministerstva ze dne 4. 3. 2021, č.j. MZP/2021/500/381, uvádím následující:

V rámci odvolání některých z účastníků řízení proti rozhodnutí Magistrát hlavního města Praha, odboru stavebního úřadu, oddělení stavebního řádu, ze dne 12. 6. 2023, č.j. MHMP 342424/2023, sp. zn. S-MHMP 1812161/2020/STR, bylo napadeno i předmětné závazné stanovisko. Ohledně tohoto závazného stanoviska se jednalo o obsahově totožná odvolání účastníků řízení, a to konkrétně spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., paní Karly Polydorové a paní doc. PhDr., Ivy Poláčkové Šolcové, Ph.D. Ohledně námitek monitoringu složek životního prostředí (včetně ovzduší) lze odkázat na vyjádření ministerstva ze dne 16. 1. 2023, č.j. MZP/2023/500/101 (dále jen „vyjádření"), ve věci vypořádání námitek účastníků řízení k předmětnému řízení, které je součástí spisu a kde bylo uvedeno, že tyto námitky nijak nesouvisejí s napadeným závazným stanoviskem. Vyjádření bylo adresováno Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního úřadu, na základě jeho žádosti o součinnost dotčeného orgánu ze dne 18. 7. 2022, č.j. MHMP 1206848/2022, kterým byly ministerstvu předány námitky účastníků řízení, vedeného podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve věci vydání územního rozhodnutí o umístění stavby dopravní infrastruktury, nazvané *„D0 510 zkapacitnění*". V tomto vyjádření byly vypořádány jen ty námitky jednotlivých účastníků řízení, které se týkaly ochrany ovzduší.

Dále zdůrazňuji, že v odvoláních není explicitně uvedeno, že odvolatelé požadují přezkum napadeného závazného stanoviska z hlediska ochrany ovzduší, ačkoliv toto požadují u jiných podkladových závazných stanovisek. Ani po stránce obsahové není možno dojít k závěru, že by v jediné kapitole odvolání (*„Nedostatky v souvislosti s rozptylovým výpočtem*"), která by mohla mít vztah k napadenému závaznému stanovisku, napadali odvolatelé přímo jeho obsah. Všechny námitky se týkají obsahu či formy rozptylové studie, včetně návrhu kompenzačních opatření, tedy podkladů pro vydání závazného stanoviska, popřípadě obsahu předchozího vyjádření ministerstva, kde ministerstvo vypořádávalo nad rámec svých povinností námitky, směřující opět proti předložené rozptylové studii, nikoliv proti napadenému závaznému stanovisku.

Z výše uvedeného vyjádření ministerstva jednoznačně vyplývá, že rozptylová studie byla zpracována autorizovanou osobou, příslušnou podle zákona č. 201/2012 Sb. ke zpracování rozptylových studií, a proto je zapotřebí vycházet z její presumované správnosti.

II. Námitky odvolatelů z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí

K závazným stanoviskům ministerstva ze dne 12. 4. 2016, č.j. 81109/ENV/15, a ze dne 20. 5. 2022, č.j. MZP/2022/710/1790, uvádím následující:

Ad A) Mgr. Roman Oberstein – jeho písemné podání ze dne 14. 7. 2023, doručené na podatelnu stavebního úřadu dne 17. 7. 2023 a

Ad B) Jan Paul, akademický malíř – jeho písemné podání ze dne 13. 7. 2023 – oba odvolatelé mají obsahově stejné námitky.

K uplatněným námitkám uvádím následující:

Odvolatelé shledávají ochranu stávající zeleně za nedostatečnou a dále v jednotlivých bodech č. 1),2) a 3) nesouhlasí s kácením zeleně, dřevin a trvalým záborem, v bodě 4) hodnotí podmínku 7.1 napadeného rozhodnutí (převzatou ze stanoviska EIA) za velmi obecně zahrnutou do napadeného rozhodnutí, s požadavkem na implementaci podmínky vysázení izolačních pásů. Podobně v bodech 5) a 6) hodnotí podmínky části 8 (převzaté ze závazného stanoviska orgánu ochrany přírody). V bodu 7) odvolání požadují odvolatelé monitoring vrtů a studní, v bodu 8) požadují implementovat požadavky na dokladovatelné předčištění srážkových vod. Bod 9) obsahuje nesouhlas s vypořádáním námitky k hlukové studii ve věci staré hlukové zátěže. V závěru odvolatelé navrhují zrušení napadeného rozhodnutí.

Žádný z uvedených bodů, tj. body č. 1) až 9), ani ostatní textace odvolání fakticky nesměrují proti závazným stanoviskům, ani jiným postupům ministerstva, které není věcně příslušné k jejich vypořádání. K argumentaci obsažené v bodu č. 4) odvolání vůči výše citovaným stanoviskům upozorňuji, že v době vydání předmětných stanovisek ministerstvo nebylo příslušné k zabývání se plněním závazných podmínek stanoviska EIA a není k tomu příslušné ani v aktuálním navazujícím řízení.
Nad rámec uvedeného konstatuji, že ze strany odvolatele je požadována úprava znění podmínky závazného stanoviska EIA, kdy tato je z jeho strany navrhována k dílčímu doplnění. Pokud by správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení mělo být námitce vyhověno, pak pouze způsobem doplnění zcela samostatné podmínky do předmětného rozhodnutí, mimo stávající část 7., která vychází z doslovného znění podmínek stanoviska EIA. Jakoukoli vlastní úpravu podmínek převzatých ze stanoviska EIA nelze již pokládat za podmínky stanoviska EIA, které byly stanoveny na základě provedeného procesu posouzení vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. Ke změnám samotných podmínek závazného stanoviska EIA, a to způsobem navrhovaným v odvolání, nespatřuji dostatečné důvody. Současně upozorňuji, že takový postup by vyžadoval procesní postupy, jejichž nezbytnost ani skutečná potřeba z odvolání rovněž nevyplývá. V tomto smyslu připomínám, že z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. bylo provedeno řádné posouzení vlivů záměru na životní prostředí, na jehož základě byly v rámci souhlasného stanoviska EIA stanoveny jednotlivé podmínky za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí. Tyto podmínky lze považovat nadále za dostatečné a z předpokladu jejich plnění vychází souhlasné stanovisko EIA.

V případě námitek uvedených v bodu č. 7) pak rovněž dále konstatuji, že námitky vůči akustické studii směrují k hodnotám provedeného měření hluku z provozu na současné komunikaci v roce 2018, tj. vůči aktuálnímu stavu bez záměru, nikoliv k hodnotám deklarovaných ve výhledových stavech se záměrem, kdy již v žádném z referenčních bodů podél záměru nebylo vypočteno

překročení uváděné hranice 55 dB v noční době. Po realizaci záměru tak dojde vesměs ke zlepšení akustické situace oproti současnému stavu. Zrušením staré hlukové zátěže zároveň došlo k sjednocení a v daném případě i k navýšení tzv. standardních hlukových limitů, a to z původních 60/50 dB na 68/58 dB (den/noc). To je současně nižší limit, než původní limit s přiznanou korekcí pro starou hlukovou zátěž 70/60 dB (den/noc). Problematika staré hlukové zátěže a stanovení hodnoty hygienického limitu již tak byla vyřešena v důsledku aktuálních legislativních změn.

Ad C) argumenty doc. PhDr., Iva Poláčková Šolcová, Ph.D. – písemné podání jejího právního zástupce ze dne 13. 7. 2023.

K těmto argumentům uvádím následující:

Body č. 1) až 9) odvolání obsahují souhrn základních informací k napadenému územnímu rozhodnutí včetně legitimace odvolatele, který je současně vlastníkem pozemků a objektu v Dolních Počernicích, v těsné blízkosti posuzovaného záměru. V bodech č. 3) až 5) odvolatel odkazuje na stávající překračování hlukových limitů, s přiloženým potvrzením tohoto stavu od hygienika hl. m. Prahy. V bodě č. 6) odvolatel konstatuje, že avizované rozšíření mostu bude znamenat demolici jeho rodinného domu. Body č. 8) a 9) objasňují důvody podání odvolání s odkazem na závažnost dotčení odvolatele a na vyjádření nesouhlasu s napadeným rozhodnutím, které je označeno za nezákonné.

Textace bodů č. 1) až 9) odvolání je převážně charakteru konstatování stávajícího stavu v území, fakticky nesměrující proti stanoviskům ani postupům ministerstva, které tak není příslušné k jejich vypořádání. Nad rámec této skutečnosti směrem k uvedeným argumentům pouze připomínám, že uváděný stávající stav je zdokumentován rovněž v podkladech vydaného stanoviska k ověření změn. V rámci provedeného hodnocení je k němu rovněž přihlédnuto a vychází z něj související závěry, podmínky a doporučení.

Nepřiměřený zásah do práv v souvislosti s trvalým záborem stavby

Body č. 10) až 15) odvolání rozporují zábor stavby, z čehož body č. 10) až 12) považují trvalý zábor stavby včetně studny a dřevin odvolatele za nepřiměřený a nikoliv nezbytný. Bod č. 13) odvolání poukazuje na nezákonnost závazné stanovisko ÚMČ Praha – Dolní Počernice. Body č. 14) a 15) odvolání poukazují na absenci náhrady za zrušenou izolační zeleň.

Mám za to, že námitky uvedené v bodech č. 10) až 15) fakticky nesměrují proti závazným stanoviskům, ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání a nespatřuje ani potřebu případného vypořádání z jeho strany.

Vady v procesu posuzování vlivů na životní prostředí

Body č. 16) až 34) odvolání jsou totožné s body č. 6) až 24) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše citovaným bodům č. 16) až 34) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 6) až 24) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nedostatky v dokumentaci předložené v územním řízení

Body č. 35) až 40) odvolání jsou totožné s body č. 25) až 30) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 35) až 40) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 25) až 30) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nedostatečná koordinace záměru a navazujících staveb

Body č. 41) až 50) odvolání jsou totožné s body č. 31) až 40) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 41) až 50) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 31) až 40) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nedostatky dopravně inženýrských podkladů

Body č. 51) až 75) odvolání jsou totožné s body č. 41) až 65) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 51) až 75) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 41) až 65) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Bezpečnost záměru

Body č. 76) až 87) odvolání jsou totožné s body č. 66) až 77) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 76) až 87) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 66) až 77) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nedostatky v souvislosti s hlukovým posouzením

Body č. 88) až 98) odvolání rozporují podklady hlukového posouzení a vypořádání některých souvisejících námitek v rámci navazujícího řízení. Z toho body č. 88) až 93) jsou totožné s body č. 78) až 83) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 88) až 93) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 78) až 83) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Dále body 94) až 97) odvolání namítají přerušení protihlukové zdi, nevypořádání námitek týkajících se kotvení zárubní zdi či narušení studny na pozemcích odvolatele, směřující vůči vyjádření Ministerstva dopravy a stavebnímu úřadu.

K tomu sděluji, že body č. 94) až 97) odvolání nesměřují proti závazným stanoviskům, ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání.

Nad rámec této příslušnosti konstatuji, že namítané přerušení protihlukové zdi z napadaných podkladů nevyplývá a odvolání je blíže nedokládá. Naopak je např. z obrázku 12 na str. 31 hlukové studie z února 2020 zřejmé, že v úseku dotčeného objektu je protihluková stěna navržena, navíc i doložena příčným řezem, znázorňujícím detail navrženého řešení. Výsledné hodnoty, deklarující zlepšení akustické situace oproti stávajícímu stavu i výhledovému stavu bez záměru, vycházejí z takto navrženého řešení.

Následný bod č. 98) odvolání namítá stavebním úřadem nevypořádanou námitku N 12.11 ohledně odrazu hluku směrem k nemovitostem odvolatele a upozornění odvolatele na hodnoty hluku vztažené k rychlosti 80 km/hod, nikoliv povolené rychlosti 100 km/km.

Bod č. 98) odvolání se týká námitky N 12.11, ke které napadené rozhodnutí na str. 183 a 184 uvádí (cit.):

„N 12.11 - Věcně nesprávné hodnocení vlivů záměru na hluk SOKP 510 je vzdáleno necelých 20 metrů od mé nemovitosti 68/1 a přímo naléhá na můj pozemek. Listina základních práv a svobod ve svém čl. 35 odst. 1 přiznává právo na příznivé životní prostředí každému. Pojem „příznivé životní prostředí" je definován jako prostředí zatěžované lidskou činností pouze podlimitně, tj. v míře, jíž připouštějí právní předpisy, v daném případě se jedná o již zmiňované limity stanovené zákonem o ochraně ovzduší a zákonem o ochraně veřejného zdraví.

Zkapacitnění stavby SOKP 510 odpírá podateli právo na příznivé životní prostředí, tedy na jeho nezatěžování nad míru přípustného zatížení, tedy nad hodnoty zákonných limitů. Již v tuto dobu jsou hlukové limity 50/60 dB překračovány. V posledním měření (po realizaci tichého asfaltu a pochybném odečtení chybové odchylky ve výši 2 dB a odrazové odchylky 2 dB, tzn -4 dB) byla zjištěna hodnota akustického tlaku v bydlišti podatele noc 55,6/den 58,9 dB, kdy noční hodnoty i po odečtení všech ústupků hluku překračují hygienické limity.

Zvýšení intenzity dopravy vlivem zkapacitnění na 3 + 3 (či dokonce 4+4) SOKP 510 přinese další zvýšení akustického tlaku, které bude a je kompenzováno protihlukovými opatřeními nedostatečně. Dokumentace EIA navíc v oblasti SOKP 510 nepočítá s realizací kompenzačních opatření, naopak významně ubírá prostor pro zelený izolační pás. Zárubňová zeď na Vinici nebude ve všech místech dosahovat 6 m (3,5+1,5 m v některých místech s PH panely). Což znamená, že se hluk bude odrážet do tohoto „okna" z protilehlé 6 m stěny směrem na Vinici. Navíc, pokud na Počernickém mostě zůstanou pouze nízké, nenavýšené PHS, které jsou nyní cca 3,5m, hluk v Dolních Počernicích bude vyšší, protože most není do stavby zahrnut, a tudíž ani PHS.

Rozhodně, podle mého názoru, nelze argumentovat tím, že zkapacitnění je potřeba a ve veřejném zájmu, pokud je zároveň důsledkem tohoto řešení zhoršení zatížení jiného území. Odvolatelka se domnívá, shrnuje a akcentuje, že je-li v současné době hygienický limit hluku na hranici směrodatné odchylky, nelze do území umístit další záměr (zkapacitnění, byť o jeden pruh), který dále zvýší hlukovou zátěž v daném území (byť o „pouze" 0,1 dB). Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011-246, uvádí: „do území nadlimitně zatíženého hlukem nelze bez dalšího automaticky umísťovat stavby, které sice každá jednotlivě nepřitíží svým provozem dotčenému území nijak výrazně, ale v součtu jednotlivých případů znamenají postupné a významné přitěžování již nyní existující nadlimitní zátěži v území." Tento závěr důsledně respektuje základní zásadu práva životního prostředí označovanou jako zásada

přípustné míry znečišťování životního prostředí, podle níž území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení (ustanovení § 11 a § 12 zákona o životním prostředí...).

Z měření Ekola navíc (Číslo zakázky: 17.0620-02) v úseku SOKP 510 při položení tichého asfaltu vyplynulo bezvýznamné snížení akustického tlaku cca o 0,8 dB ve dne a významnějšího (o 4,4 dB) v noci, ovšem při průjezdu rychlostí 80 km/h a ignorování, resp. odečtení hluku při vyšších rychlostech vozidel, přičemž povolená rychlost je 100 km/h, tedy jiná, než bylo měřeno. Rychlost je 100 km /h, vozidla jezdí dle povolené rychlostí, jinak zdržují provoz. Pokud je tam100 km/h (v oblasti VINICE), pojedou 100 km/h. Spočítaný hluk je nižší, když počítají 80 km/h.

Součástí dokumentace EIA navíc měla být akustická studie vypracovaná Hygienickou stanicí ze dne 5. 3. 2020 (Spis zn. S-HSHMP 35954/2019), ze které vyplývá, že pro SOKP 510 není stará hluková zátěž definována (!), „neboť hluk ze silniční dopravy před 1. 1. 2001 v denní době nepřekračoval hygienické limity hluku. Na základě toho byly stanoveny hygienické limity hluku pro denní dobu 60 dB. EIA přitom (např. ve výpočtech Ekola) počítá s korekcí na starou hlukovou zátěž.

Z důvodů chybného výpočtu akustického tlaku – pro 80 km/h, kompenzační stavby PHS, které v prostoru Vinice nejsou kompaktní a snižují se, s chybně uplatněnou korekcí na SHZ se zkapacitněním SOKP 510 nesouhlasím.".

K tomu je na str. 197 napadeného rozhodnutí uvedeno následující vyjádření ministerstva (cit.):

„Namítané překračování hlukových limitů z ministerstvem předložených podkladů nevyplývá. Dle přehledu Výsledků výpočtů celkové akustické situace (viz tabulka 7 na str. 40 akustické studie pro účely závazného stanoviska k ověření změn) jsou ve stavech se záměrem vypočtené hodnoty ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb předmětné stavby PO 510, tj. relevantních referenčních výpočtových bodech, deklarovány nižší než standardní hygienický limit hluku z provozu na dálnicích v denní době (60 dB) a hygienický limit hluku z provozu na dálnicích v noční době (55 dB) podle § 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády č. 272/2011 Sb."). A tedy nižší, než hygienické limity s přiznáním korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž v denní/noční době (70/60 dB). Ostatní výpočtové body (zejm. M 21 až 29) jsou situovány v širším okolí. Tj. mimo předmětnou stavbu, ke které se vztahují předmětné hygienické limity. Akustickou studií je současně deklarováno, že po realizaci záměru a souvisejících protihlukových opatření se akustická situace v území převážně zlepší a budou dodrženy příslušné hygienické limity. V místech, kde bylo prokázáno mírné zhoršení akustické situace vlivem záměru, jsou příslušné hygienické limity rovněž dodrženy. Případné překračování limitů stávajícím provozem není způsobeno v důsledku realizace hodnoceného záměru. Námitka je proto hodnocena jako neopodstatněná.".

K výše uvedenému ministerstvem nejprve podotýkám, že v aktuálním odvolání zdůrazněné problematiky korekce na odraz zvuku od fasády a výpočtové rychlosti nebyly v původních námitkách v rámci navazujícího řízení náležitě podloženy a odůvodněny, aby se jimi bylo možné podrobněji zabývat. V daném případě lze např. citovat nepoměrně konkrétnější a řádně podloženou textaci ze str. 29 napadané hlukové studie z února 2020, kde je v kapitole 3.1.7 Sumarizace výsledků měření, uvedeno mimo jiné následující (cit.): „Dle Metodického návodu pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí, Věstník MZ ČR, částka 11/2017, pro hodnocení hluku v chráněném venkovním prostoru staveb při hodnocení hladiny akustického tlaku naměřené před odrazivým povrchem (v daném případě 2 m před fasádou domů) se použije

další korekce -3 dB při dodržení všech podmínek stanovených ČSN ISO 1996-2, příloha B3, resp. -2 dB v případě, že nejsou splněny všechny podmínky stanovené citovanou normou. V daném případě je pro hodnoceni od naměřené hodnoty odečtena korekce -2 dB. V souladu s nařízením vlády č. 272/2011 Sb., částí šestou, ustanovením § 20 je výsledná hodnocená hladina stanovena jako výsledná hladina (korigovaná na měření u odrazivého povrchu) snížená o kombinovanou rozšířenou nejistotu měření."

Oproti výše uvedenému, řádně popsanému metodickému postupu hlukové studie se tak uplatněné námitky omezují na pouhá obecná proklamativní tvrzení, bez významnější důkazní hodnoty. Aktuální odvolání pak svým obsahem tuto hodnotu nikterak nezvýšilo. Přezkoumávat veškeré obecněji míněné výtky a teze uzavřené navíc konstatováním nesouhlasu není v možnostech příslušných úřadů. V odborné rovině je pak nezbytné upozornit, že problematika korekce na odraz zvuku od fasády je odvolatelem směrována proti doloženým výsledkům měření hluku z reálného provozu v roce 2018, který slouží pouze ke zjištění stávajícího stavu pro potřeby ověření (kalibrace), resp. porovnání s hodnotami vypočtenými hlukovým modelem na základě vstupních intenzit pro stávající a následně také výhledový stav. Pokud by tak byla hodnota měření stávajícího stavu teoreticky uvedena vyšší, tj. ve smyslu přesvědčení odvolatele, byla by deklarace výsledného rozdílu stávajícího a výhledového stavu ještě více ve prospěch navrhovaného záměru. Jak totiž bylo uvedeno také v předchozím vyjádření ministerstva, pro předmětnou lokalitu předložené podklady jednoznačně deklarují pokles hlukové zátěže oproti stávajícímu stavu, a to v denní době pod tzv. standardní limit a v noční době pod hranici 55 dB. Výše citovaná textace hlukové studie pak navíc dokládá, že oborová metodika umožňuje v určitých případech odečíst dokonce 3 dB v souvislosti s odrazivým povrchem. Zpracovatelé nicméně uplatnili odečet nižší, tj. pouze 2 dB, který lze považovat za konzervativní a na straně bezpečnosti. Zcela zásadním faktem však zůstává, že předmětem posouzení vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. je záměr navrhující změnu stávajícího stavu v předloženém rozsahu a řešení. Nikoliv vlastní stávající, v minulosti povolený, realizovaný a provozovaný stav, u něhož nelze plnění zákonných podmínek a požadavků nijak ovlivnit postupy dle zákona č. 100/2001 Sb. Ministerstvo také není příslušné se k němu jakkoliv vyjadřovat.

Směrem k namítaným rychlostem lze podobně citovat z napadané hlukové studie z února 2020, v daném případě z textace na str. 24 s popisem místa měření M2, kterým je předmětný objekt č.p. 155 (cit.): „Nejvyšší dovolená rychlost v profilu místa měření je ve směru na Mladou Boleslav 100 km/hod, ve směru do centra 80 km/hod.". V rámci měření stávajícího provozu tak zpracovatelé zdokumentovali také tyto skutečnosti. Z legendy grafických příloh č. 6 a 7 hlukové studie, na které studie odkazuje jako na zdroj informací o rychlostech dopravního proudu pro své výpočty, pak vyplývá, že v předmětném úseku rodinného domu č. 155 jsou dokladovány stávající (k roku 2017) i předpokládané výhledové průměrné rychlosti ve výši minimálně 90 km/hod. Tvrzení předchozích i aktuálních námitek o 80 km/hod tak nelze potvrdit, a to zejména s ohledem na hlukovou studii řádně doložené podklady zpracované TSK a.s. a IPR, p.o. hl. města Prahy, které se monitoringem a predikcí dopravní situace na území hl. města dlouhodobě zabývají. Oproti tomu odvolatel nepředložil žádné relevantní podklady, které by uváděné rychlosti jakkoliv zpochybnily, či alespoň doložily odvolatelem uváděná tvrzení.

Nedostatky v souvislosti s rozptylovým výpočtem

Body č. 99) až 107) odvolání jsou totožné s body 84) až 92) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 99) až 107) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 84) až 92) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Projekt monitoringu složek životního prostředí

Body č. 108) až 116) odvolání jsou totožné s body č. 93) až 101) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 108) až 116) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 93) až 101) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nezákonné závazné stanovisko vodoprávního úřadu

Body č. 117) až 131) odvolání jsou totožné s body č. 102) až 116) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 117) až 131) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 102) až 116) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nezákonná závazná stanoviska dotčených orgánů

Body č. 132) až 134) odvolání jsou totožné s body č. 117) až 119) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše uvedeným bodům č. 132) až 134) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 117) až 119) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Chybějící povolení k připojení komunikace

Body č. 135) až 141) odvolání jsou totožné s body č. 120) až 126) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 135) až 141) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 120) až 126) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Závěrečný návrh

Závěrečný návrh odvolání je totožný se Závěrečným návrhem odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Směrem k Závěrečnému návrhu odvolání viz výše uvedené vyjádření ministerstva k Závěrečnému návrhu odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Ad D) Karla Polydarová – písemné podání jejího právního zástupce ze dne 13. 7. 2023

K tomuto podání uvádím následující:

Body 1) až 5) odvolání obsahují souhrn základních informací k napadenému územnímu rozhodnutí včetně legitimace odvolatele, který je současně vlastníkem pozemků a objektů v Horních Počernicích, s objasněním důvodů podání odvolání s odkazem na závažnost dotčení odvolatele a na vyjádření nesouhlasu s napadeným rozhodnutím, které označuje za nezákonné.

Textace bodů č. 1) až 5) odvolání je převážně charakteru konstatování stávajícího stavu v území, fakticky nesměrující proti stanoviskům ani postupům ministerstva, které tak není příslušné k jejich vypořádání.

Vady v procesu posuzování vlivů na životní prostředí a III. Nedostatky v dokumentaci předložené v územním řízení

Body č. 6) až 31) odvolání jsou totožné s body č. 6) až 31) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 6) až 31) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 6) až 31) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nedostatečná koordinace záměru a navazujících staveb

Body č. 31) až 44) odvolání rozporují podklady hlukového posouzení a vypořádání některých souvisejících námitek v rámci navazujícího řízení.

Z toho body č. 31) až 39) jsou totožné s body č. 31) až 39) odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 31) až 39) odkazuji na obsah vyjádření k bodům č. 31) až 39) odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Dále body č. 40) až 44) odvolání směrují námitky vůči závěrům mikrosimulace a kapacitním a bezpečnostním otázkám ve vazbě na změny v počtech pruhů a jejich zohlednění v předložených podkladech.

Z toho bod č. 41) odvolání namítá, že zkapacitnění úseku mezi MÚK Horní Počernice a MÚK Běchovice je nezákonné, jelikož nebylo předmětem posouzení EIA a stanovisko EIA hodnotí záměr s jinou kapacitou včetně s tím spojených vlivů.

Z hlediska bodu č. 41) odvolání připomínám, že veškeré změny záměru v rozsahu, který je předmětem navazujícího řízení oproti stanovisku EIA, byly předmětem podrobného zkoumání v rámci stanoviska k ověření změn. Při jeho vydání byly uváženy právě také změny ve vlivech záměru na životní prostředí oproti vlivům dle stanoviska EIA. Na základě tohoto zhodnocení bylo v souladu s postupy dle ustanovení § 9a platného zákona č. 100/2001 Sb. vydáno souhlasné stanovisko k ověření změn ze dne 20. 5. 2022, pod č. j. MZP/2022/710/1790.

Změny záměru tak byly projednány v souladu se zákonem a vydané stanovisko, které je podkladem napadeného rozhodnutí, nelze z uvedených důvodů považovat za nezákonné.

Zbylé body č. 40 a 42 až 44) odvolání odkazují na závěry podkladu mikrosimulace ohledně bezpečnosti provozu a nedostatečné kapacity a konstatují rozporné plnění souvisejících technických norem.

Body č. 40 a č. 42 až 44 odvolání nesměrují proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání. Nad rámec této příslušnosti se již k obdobným námitkám ministerstvo vyjádřilo např. v rámci výše uvedených bodů 41) až 65) odvolatele spolku Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Nedostatky dopravně inženýrských podkladů až XIII. Závěrečný návrh

Body č. 45) až 130) a Závěrečný návrh odvolání jsou totožné s body č. 6) až 126) a Závěrečný návrh odvolatele Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Body č. 45) až 130) a Závěrečný návrh odvolání viz výše uvedené vyjádření k bodům 6) až 126) a k Závěrečnému návrhu odvolatele spolku Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

K výše zmiňovaným bodům č. 45) až 130) a Závěrečnému návrhu odvolání odkazuji na obsah vyjádření ministerstva a k Závěrečnému návrhu odvolatele spolku Za Zdravé životní prostředí, z.s., ze dne 12. 7. 2023.

Ad E) Spolek Sdružení pro Místní Záležitosti, z.s. – *jeho písemné podání ze dne 14. 7.2023*

K argumentaci obsažené v podání spolku uvádím následující:

Body a) až c) odvolání požadují doplnění 7. části podmínek napadeného rozhodnutí, které se týkají podmínek doslovně převzatých ze závazného stanoviska EIA. Body d) a e) požadují zmenšit rozsahy vyvlastňovaných pozemků a kácených dřevin.

Body a) až c) odvolání fakticky nesměrují proti závazným stanoviskům ministerstva, přičemž v době jejich vydání nebylo příslušné k zabývání se plněním závazných podmínek stanoviska EIA a není k tomu příslušné ani v aktuálním navazujícím řízení.

Nad rámec této své příslušnosti konstatuji, že ze strany odvolatele jsou požadovány úpravy znění podmínek závazného stanoviska EIA, kdy tyto jsou z jeho strany navrhovány k dílčím úpravám i k celému doplnění. Pokud by správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení mělo být námitkám vyhověno, pak pouze způsobem doplnění zcela samostatných podmínek do předmětného rozhodnutí, mimo stávající část 7., která vychází z doslovného znění podmínek stanoviska EIA. Jakoukoli vlastní úpravu podmínek převzatých ze stanoviska EIA nelze již pokládat za podmínky stanoviska EIA, které byly stanoveny na základě provedeného procesu posouzení vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. Ke změnám samotných podmínek závazného stanoviska EIA, a to způsobem navrhovaným v odvolání, nejsou dány dostatečné důvody. Současně je třeba upozornit, že takový postup by vyžadoval procesní postupy, jejichž nezbytnost ani skutečná potřeba z odvolání rovněž nevyplývá. Odvoláním navrhované znění podmínek je poměrně obecné a jejich faktický přínos minimální. V tomto

smyslu se připomíná, že z pohledu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bylo provedeno řádné posouzení vlivů záměru na životní prostředí, na jehož základě byly v rámci souhlasného stanoviska EIA stanoveny jednotlivé podmínky za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí. Tyto podmínky lze považovat nadále za dostatečné a z předpokladu jejich plnění vychází souhlasné stanovisko EIA.

Body d) a e) odvolání nesměrují proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání.

Ad F) Spolek Za Zdravé životní prostředí, z.s. – písemné podání jeho právního zástupce ze dne 13. 7. 2023

K obsahu tohoto podání a argumentaci v něm uvedenou uvádím následující:

Body č. 1) až 5) odvolání obsahují souhrn základních informací k napadenému územnímu rozhodnutí včetně legitimace účastníka a vlastní konstatování vlivů záměru na životní prostředí ze strany odvolatele.

Mám za to, že textace bodů č. 1) až 5) odvolání je charakteru konstatování, nesměrující proti stanoviskům či postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání a nespatřuji ani potřebu případného vypořádání ze strany ministerstva.

Vady v procesu posuzování vlivů na životní prostředí

Body č. 6) až 24) odvolání rozporují postupy ministerstva při vydání stanoviska EIA a stanoviska k ověření změn.

Z toho body č. 6) až 20) obsahují souhrn vybraných ustanovení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, správního řádu a výkladů, které mají směrovat proti vydanému stanovisku EIA a závaznému stanovisku k ověření změn záměru, a to zejména ve vztahu ke změnám záměru v rámci DÚR v souvislosti se změnou MÚK Horní Počernice.

Po úvodních citacích a konstatováních v bodech č. 6) až 11) následující bod č. 12) uvádí závěry závazného stanoviska k ověření změn, konstatující nezjištění významných negativních vlivů provedených změn. Bod č. 13) uzavírá, že ministerstvo pochybilo při vydávání závazného stanoviska k ověření změn, kdy mělo dojít k samostatnému posouzení vlivu postupem dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. z důvodu, že uvedené změny záměru mohly mít významný negativní vliv. Tyto mají být dále rozebrány v dalším textu odvolání.

Body č. 15) a 16) odkazují na citace zákona týkající se cíle zjišťovacího řízení ustanovení § 9a k postupu v rámci stanoviska k ověření změn. Bod č. 17) konstatuje, že ministerstvo mělo prakticky pouze na základě oznámení o zahájení řízení rozhodnout, zda mohou mít změny MÚK významné vlivy na životní prostředí či nikoliv, s odkazem na citace z judikatury v bodech 18) a 19). Bod č. 20) opět uzavírá, že ministerstvo postupovalo v rozporu se zákonem, jelikož pro vydání stanoviska k ověření souladu mělo posoudit pouze oznámení o zahájení řízení, nikoliv provádět další dokazování či hodnotit odborné podklady.

Z procesního hlediska nedokládají vlastní textace uvedených bodů č. 6) až 20) odvolání právní vadu ani odborné pochybení příslušného úřadu při vydání závazného stanoviska k ověření změn

záměru. Možnost vyhodnotit významnost provedených změn, resp. významnost vlivů těchto změn bez nutnosti jejich podrobení samostatnému zjišťovacímu řízení, je postup přímo vyplývající ze zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Pakliže zákon v ustanovení § 9a uvádí, že příslušný úřad vydá nesouhlasné stanovisko v případě takových změn záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, nelze v praxi očekávat, že příslušný úřad tak rozhodne bez řádné úvahy a dostačujících odborných podkladů. Naopak by právě v takovém případě mohlo být závazné stanovisko příslušného úřadu zatíženo vadou nedostatečně podloženého odůvodnění.

Jak vyplývá rovněž z citací uvedených v odvolání, v rámci stanoviska k ověření změn se příslušný úřad zabývá především tím, zda předložené změny záměru mohou mít významný negativní vliv na životní prostředí. Prakticky přitom porovnává dílčí změny ve vlivech záměru dle řešení předloženého v rámci navazujícího řízení, oproti řešení, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA. Neporovnává tedy vlivy záměru v nové podobě, oproti stavu, kdy by nebyl realizován žádný záměr. To je nutno připomenout, neboť zpochybnění hodnocení předložených změn by nevedlo ke zrušení celého záměru, ale pouze samotných změn, s možností návratu k původně posouzenému řešení. To přitom může být v celém spektru hodnocených vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví jak horší, tak i lepší, jak dokládají dílčí závěry stanoviska k ověření změn. Pokud pak příslušný úřad dojde k závěru, že tyto změny mohou mít významné negativní vlivy, vydá nesouhlasné stanovisko k ověření změn a tyto změny (pouze tyto samotné) jsou předmětem posuzování podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) zákona. Pokud by pak v následné závěru zjišťovacího řízení příslušný úřad konstatoval, že tyto změny mají významné vlivy, a je proto nutno je posoudit, následoval by postup zakončený souhlasným či nesouhlasným stanoviskem EIA k těmto změnám. Příslušný úřad nicméně v rámci svého stanoviska k ověření změn konstatoval, že předložené změny nepředstavují takové změny záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Vyloučil možnost, že by tyto změny mohly mít významný negativní vliv, který je nutno podrobit zjišťovacímu řízení dle ustanovení § 7 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Příslušný úřad při svém rozhodování o významnosti změn záměrů a vlivů těchto změn vychází mimo jiné z Metodického výkladu vybraných ustanovení zákona a bodů přílohy č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, které ministerstvo vydalo v říjnu 2018, č. j. MZP/2018/710/3250 (dále jen „Metodický výklad MŽP"). Metodický výklad MŽP v uvedeném smyslu konstatuje, že určení, zda se jedná o významnou změnu dle ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., je zcela na správní úvaze příslušného úřadu, který přitom vychází z kritérií významné změny, rovněž podrobně specifikovanými Metodickým výkladem MŽP. Tato kritéria zohledňují např. povahu a rozsah záměru a jeho umístění, navýšení kapacity nebo rozsahu vzhledem ke stávající kapacitě/rozsahu záměru a vzhledem ke skutečnosti, zda se změna záměru svou kapacitou blíží limitním hodnotám uvedeným v příloze č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí. V případě změn takových záměrů, u kterých není v příslušném bodu kapacita uvedena, popř. kapacita uvedena je, ale nedochází k její změně, Metodický výklad MŽP uvádí potřebu zabývat se také ostatními kritérii, jako je změna technologie, řízení provozu nebo změna užívání, které budou pro určení, zda se jedná o významnou změnu či nikoliv, rozhodující. Metodický výklad MŽP přitom uvádí, že uvedenými kritérii je potřeba se zabývat i v případě, že ke změně kapacity a rozsahu dochází. I v tomto případě je nezbytné zabývat se mírou vlivů, které případně mohou být navrhovanou změnou např. technologie vyvolány – zdaleka ne vždy půjde vlivy významné a negativní. U záměrů, u nichž oznamovatel doloží, že změnou dochází ke zlepšení stávajícího stavu ve všech parametrech (např. záměry ekologizace), se nejedná o významnou změnu dle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

U takových záměrů Metodický výklad MŽP uvádí potřebu zkoumat, zda skutečně nedojde k závažnému zhoršení stavu s ohledem na všechny složky životního prostředí a veřejné zdraví.

K výše uvedenému je nutno připomenout, že u předložených změn záměru bylo konstatováno v řadě případů zlepšení (zejména zlepšení akustické situace u části výpočtových bodů, snížení příspěvků prašnosti při výstavbě, nižší zábory ZPF a PUPFL aj.), tj. snížení vlivů na životní prostředí aktuálním řešením. Změny záměru přitom nezahrnovaly pouze poukazovanou změnu MÚK, ale také celou řadu dalších změn, včetně efektivnějšího systému odvodnění komunikace, který odpovídá současným trendům v této oblasti, či dopracování a stanovení kompenzačních opatření ke snížení vlivu předmětné stavby na ovzduší a jiných, které rovněž nebyly předmětem původního záměru dle dokumentace EIA. Jednotlivé vlivy změn byly nejprve poměrně důkladně identifikovány, než bylo možné zhodnotit jejich celkovou významnost či nevýznamnost. V daném případě proto uplatněný postup a potřebu dalších odborných podkladů vyvolala především složitost a provázanost předložených změn, komplikující jejich souhrnné zhodnocení významnosti, nezbytné pro stanovení dalšího postupu.

Směrem k napadenému územnímu rozhodnutí, resp. závaznému stanovisku k ověření změn záměru proto vyplývá, že pro správní úvahu příslušného úřadu je více než důvodné vycházet také z dalších odborných podkladů a informací, které umožní vyhodnotit významnost vlivu předložených změn dle kritérií doporučených Metodickým výkladem MŽP. Tedy v daném případě také pro rozhodnutí, zda tyto změny mohou či nemohou mít takové významné vlivy, které je třeba posoudit v rámci samostatného zjišťovacího řízení dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Pakliže informace předložené v rámci zákonem požadované dokumentace pro příslušné navazující řízení, včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko EIA, nejsou pro správní úvahu příslušného úřadu dostačující, lze žádost o vydání závazného stanoviska k ověření změn záměru považovat za neúplnou, např. s potřebou odstranění těchto nedostatků ve smyslu ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu. Rovněž tento postup tak vyplývá přímo ze související legislativy a nelze jej považovat za nezákonný.

Polemika nad tím, zda příslušný úřad má o významnosti změn záměrů a vlivů těchto změn rozhodovat pouze na základě oznámení o zahájení řízení, je již z výše uvedených důvodů bezpředmětná. Nelze přitom opomenout účel zákonem dané povinnosti oznamovatele, tedy nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení předložit příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn. Především tyto podklady jsou předmětem faktického ověření změn záměru oproti záměru dle stanoviska EIA ze strany příslušného úřadu. Následné obdržení oznámení o zahájení navazujícího řízení již pouze signalizuje, že provedení ověření změn se stává účelným. V praxi totiž není neobvyklé, že od podání žádosti o navazující řízení do oznámení o zahájení řízení uběhne i několik let, přičemž v důsledku doplňování a odstraňování jiných nedostatků žádosti dozná i již podaná dokumentace dalších dodatečných změn, na které je třeba reagovat v rámci stanoviska k ověření změn. Případně jsou některá z navazujících řízení během této fáze i předčasně ukončena, aniž by došlo k oznámení o jejich zahájení. V takových případech by neprodlené zahájení prací na stanovisku k ověření změn, ještě před obdržením oznámení o zahájení navazujícího řízení, bylo vysloveně neefektivní. Z pohledu prováděných úkonů příslušného úřadu se tak jedná o iniciační akty se zcela odlišným významem.

Z procesního hlediska proto neshledávám postup uplatněný při vydání stanoviska k ověření změn předmětného záměru nezákonným. Odvoláním uváděné námitky nelze považovat za důvodné.

Dle bodu č. 21) měla být obejitím zjišťovacího řízení odvolateli odňata možnost podat odvolání proti závěru zjišťovacího řízení, a to v případě, že by konstatoval zbytnost dalšího posuzování.

K tomu uvádím, že textace bodu č. 21) odvolání mimo jiné dokládá, že odvolatel si je vědom skutečnosti, že přípustnost přímého, resp. samostatného odvolání proti případnému závěru zjišťovacího řízení je možná pouze v případě tzv. negativního závěru zjišťovacího řízení. Ten sice mohl odvolatel v daném případě považovat za nejvíce pravděpodobný, nikoliv však za jistý. Ve všech ostatních případech směřují zákonné postupy rovněž k vydání závazného stanoviska, proti němuž není podání samostatného odvolání přípustné. Stejně jako v případě stanoviska EIA je tak i samotné vydané stanovisko k ověření změn záměru přezkoumatelné pouze na základě odvolání podaného proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, pakliže bylo tímto závazným stanoviskem podmíněno, v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu. Této možnosti odvolatel také využil, což dokládá vlastní podané odvolání proti vydanému územnímu rozhodnutí. Lze tedy konstatovat, že postupem ministerstva nemohl být odvolatel na svých právech nikterak zkrácen, neboť jednak provedení zjišťovacího řízení nezaručuje jistou přípustnost samostatného odvolání proti jeho závěru. Zároveň k přezkumu významnosti vlivů předložených změn záměru mohl využít následného zákonného postupu, což také učinil, čehož je podané odvolání dostatečným důkazem.

V rámci bodu č. 22) odvolání je vedena polemika o provedeném hodnocení jednotlivých změn bez zohlednění kontextu a dalších souvislostí, s poukazem na příklad navýšení bilance výkopu z cca 50 na cca 80 tis. m3.

Mám za to, že textace bodu č. 22) odvolání nedokládá nezákonnost či závadnost postupu příslušného úřadu, ani nespecifikuje, jakým jiným způsobem by měl tento uváděný kontext a další souvislosti při svém rozhodování zohledňovat. V rámci stanoviska k ověření souladu je poukazovaný rozdíl bilancí rovněž uveden a byl ze strany ministerstva brán v potaz a zohledněn v rámci souhrnného závěru provedeného hodnocení významnosti vlivu předložených změn.

Dle bodu č. 23) odvolání bylo napadené rozhodnutí vydáno bez platného stanoviska EIA, s konstatováním nepatřičnosti stavu udržování stanoviska EIA nezákonnou a dlouhodobou nečinností příslušného úřadu v rámci řízení o prodloužení platnosti.

Bod č. 24) uzavírá, že stanovisko k ověření změn bylo vydáno v rozporu se zákonem o posuzování vlivů a příslušným úřadem bylo upřeno právo obrany proti změně záměru v podobě změny MÚK Horní Počernice. Odborné podklady jsou zároveň nedostatečné.

K tomu sděluji, že textace bodu č. 23) odvolání dostatečně nedokládá uváděnou nezákonnost postupu příslušného úřadu. Zákonnost postupu naopak vyplývá z ustanovení § 9a odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění platném při jeho vydání, na které ministerstvo upozornilo již v rámci vyjádření k námitkám odvolatele v rámci územního řízení. V rámci odvolání se odvolatel uchyluje již pouze k obecným výpadům, kdy domnělou nepatřičnost nelze považovat za nezákonnost ani vadu řízení či postupu příslušného úřadu. Neshledal jsem v rámci předmětné části odvolání dostatečně podložené zdůvodnění nezákonnosti či jiných vad uplatněného postupu v rámci stanoviska k ověření změn záměru.

Nedostatky v dokumentaci předložené v územním řízení

Dle bodu č. 25) odvolání aktualizované podklady předložené DÚR (DIP, akustická studie, rozptylová studie apod.) nejsou zpracovány řádně, s odkazem na uvedení v dalších části námitek. Body 26) až 30) se pozastavují nad koordinací staveb a nejasným způsobem technického řešení jejich napojení.

K tomu sděluji, že obecná textace vlastního bodu č. 25) odvolání není dostačující pro provedení přezkumu stanovisek příslušného úřadu. Body č. 26) až 30) nesměrují k postupům ministerstva, které současně není příslušné k jejich vypořádání.

Nedostatečná koordinace záměru a navazujících staveb

Body č. 31) až 40) odvolání odkazují na dílčí informace k možnosti rozšíření mostního tělesa přes Počernický rybník, kdy dokumentace EIA záměru z roku 2013 vycházela z premisy, že mostní těleso nebude rozšiřováno. Dle aktuálních informací ŘSD je však o možném rozšíření uvažováno a část stavby, která je předmětem napadeného rozhodnutí, má být s tímto záměrem koordinována, což je v tomto rozhodnutí také uvedeno. Tímto rozšířením má být vliv záměru na životní prostředí naprosto rozdílný. K tomu bod č. 38) odkazuje na vyšší intenzity dle aktualizovaných dokumentů oproti původní EIA a tomu nedostačující původní uspořádání jízdních pruhů 3+3. Bod č. 39) uzavírá, že tyto skutečnosti se přímo dotýkají záměru a stanovisko EIA a stanovisko k ověření změn záměru bylo vydáno k jiné dokumentaci. Bod č. 40) v souvislosti s tím poukazuje na neplnění požadavků norem.

K bodům č. 31) až 39) považuji za potřebné zdůraznit, že předmětem napadeného územního rozhodnutí není úsek mostního tělesa přes Počernický rybník. Přezkum závazných stanovisek příslušného úřadu z důvodu případných změn záměru v tomto úseku je tak možné vést pouze v rámci řízení k samotnému úseku mostního tělesa. V daném případě neobstojí ani argument absence kumulativních a synergických vlivů v rámci stanoviska k ověření změn, ve vztahu k případným změnám v poukazovaném úseku Počernického rybníka, když takové nebyly předloženy a když takové teprve budou předmětem samostatném stanoviska k ověření souladu, pokud budou předloženy. V rámci toho pak budou zkoumány také případné dopady takových změn na ostatní úseky a záměry. Mimo jiné na základě principu chronologické posloupnosti, kdy kumulace a synergie vlivů novějších záměrů či změn s ostatními přitěžují jim samotným, což zároveň brání i tzv. salámové metodě. Směrem k vlastním zmínkám o nerozšiřování mostního tělesa v dokumentaci EIA pak platí, že tato premisa pouze konstatovala rozsah posuzovaného technického řešení. Podrobněji se touto možností v hodnocení vlivů zejména na dotčený PP Počernický rybník nezabývala a podmínka nerozšiřování tohoto tělesa proto není ani součástí podmínek souhlasného stanoviska EIA.

Bod č. 40) nesměřuje proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jeho vypořádání.

Nedostatky dopravně inženýrských podkladů

Body č. 41) až 65) odvolání konstatují zásadní rozpory v dopravních intenzitách dle jednotlivých podkladů (TSK, IPR, ČVUT, ŘSD), z čehož intenzity v dokumentaci EIA a DÚR jsou značně nízké. Z toho bod č. 48 odkazuje na vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 2. 8. 2022, které

je bodem č. 49) rozporováno. Bod č. 50) pak odkazuje na výsledky sčítání z 10/2018 s přepočtem na RDPI. Další body odkazují na uplatnění dopravních intenzit v podkladových studiích, zpochybňují hodnocený stav k roku 2040, kdy bod 58) uzavírá, že s ohledem na nedostatky DIP příslušný úřad při vydávání předmětných stanovisek pochybil a tato jsou nezákonná. Z toho body č. 59) a 60) konstatují, že v rámci aktualizovaných DIP z 2019 je pracováno se stejnými podklady jako v EIA, bez využití dat z CSD 2017. Body č. 61) a 62) směrují k podkladům mikrosimulace a jejich souladu s požadavky souvisejících ČSN, s odkazem na vycházení z tohoto podkladu také v rámci vyjádření ministerstva, č. j. MZP/2022/710/3131 ze dne 7. 3. 2023. Bod č. 64) odvolání cituje část vyjádření ministerstva o nepřezkoumávání podkladů, které nebyly součástí odborných podkladů vydaných stanovisek a závěrů provedeného porovnání dat z těchto podkladů. Na to odvolání konstatuje, že příslušný úřad odmítá věcně přezkoumávat správnost podkladů předložených žadatelem, čímž porušuje § 3 správního řádu. Bod č. 65) uzavírá, že stanoviska příslušného úřadu nejsou úplná a nepracují s adekvátními podklady a pro tyto vady je nezákonné také napadené rozhodnutí.

V případě bodů č. 41) až 64) odvolání konstatuji, že odvoláním není fakticky nijak reflektováno na vypořádání obdobných námitek v rámci navazujícího řízení na str. 147 až 150 napadeného rozhodnutí. Z těchto přebírá a staví do nesouvisejícího kontextu pouze dílčí závěry. Ty přitom naopak dokládají, že i přes uvedené upozornění ze strany ministerstva, že nepřezkoumává dokumenty samostatně hodnotící jiné odborné problematiky (než které jsou předmětem hodnocení dle zákona o posuzování vlivů), ministerstvo přesto provedlo alespoň orientační porovnání namítaných hodnot s podklady vydaných stanovisek, a to mimo jiné nadstandardní formou tabelárního přehledu. Tento pak interpretovalo následujícími závěry, viz str. 150 (K N 01.47) napadeného rozhodnutí (cit.):

„Z výše uvedeného přehledu je např. zjevné, že námitky poukazují na hodnoty RDPI v profilech vlastních podkladových příloh (Fencl, I. – VŠB-TU Ostrava, 10/2018), které se ani v jednom případě neshodují s úseky poukazovaných výřezů grafického podkladu v rámci dokumentu „Kapacitní posouzení SOKP stavby 510 dopravní simulací" (AFRY CZ s.r.o., 01/2020). Námitky tak porovnávají hodnoty zcela odlišných úseků. Zároveň je zjevné, že hodnoty poukazovaných výřezů v rámci dokumentu „Kapacitní posouzení SOKP stavby 510 dopravní simulací" nelze porovnávat s dopravně inženýrskými podklady pro účely závazného stanoviska k ověření změn (TSK, 02/2019, IPR, 03/2019). Každý z nich hodnotí zcela odlišné stavy i výhledové období. Dále je zřejmé, že pokud se v odpovídajících profilech porovnají hodnoty RDPI ve výchozím roce 2018, tak dopravně inženýrské podklady TSK vykazují hodnoty nižší v profilu č. 1, zároveň však velmi podobné (lehce vyšší) v profilu č. 2, oproti podkladovým přílohám námitek. V případě tohoto profilu je tak shoda se sčítáním TSK téměř stoprocentní. Zda pak rozdílné hodnoty v profilu č. 1 vysvětluje informace předmětných podkladových příloh námitek, cit.: „Z důvodu neočekávané opravy dálničních ramp mezi SOKP a D11 byl průzkum po dohodě se zadavatelem posunut na profil mezi Mimoúrovňové křižovatky SOKP – Národních Hrdinů a SOKP – Českobrodská (sil. I/12) v místě zvaném Štěrboholská spojka.", nebo jiné nespecifikované změny v navazující dopravní síti, oproti podzimnímu sčítání TSK z téhož roku, z podkladů přímo nevyplývá. V případě vzdálenějších výhledů je nicméně poměrně bezpředmětné provádět prosté porovnání uváděných hodnot RDPI dle růstových koeficientů (tj. s předpokladem stále stejného stavu související dopravní infrastruktury), a to s hodnotami dle dopravních modelů výhledových stavů, uvažujících s různými budoucími změnami v rámci související dopravní infrastruktury. To dokazují např. hodnoty RDPI v profilu č. 2, které jsou ve výchozím stavu v roce 2018 téměř shodné v rámci podkladových příloh námitek i dopravně inženýrských podkladů TSK. Ve výhledu 2025 jsou však již zřejmé mírně nižší a ve výhledu 2040 dokonce výrazněji nižší hodnoty dopravně inženýrských podkladů TSK a IPR oproti podkladovým přílohám námitek. U profilu č. 1 je pak v roce 2040

součtová hodnota RDPI dopravně inženýrských podkladů IPR dokonce výrazněji vyšší, přestože ve výchozím roce 2018 byly výrazněji nižší oproti hodnotám podkladových příloh námitek. Tyto trendy tak nelze bez adekvátní znalosti souvisejících kauzálních vztahů interpretovat zjednodušeně tak, jak naznačují námitky. Na základě výše uvedeného lze proto dále konstatovat, že z námitek poukazovaných výsledků vlastního sčítání nelze jednoduše dovozovat nesprávnost ani významnější pochybení v rámci vstupních dat podkladů závazného stanoviska pro ověření změn záměru. Námitky jsou proto hodnoceny jako neopodstatněné.".

Na str. 196 (K N 12.09) a 148 (K N 01.19) napadeného rozhodnutí jsou uvedena také zcela dostatečné vyjádření k namítané absenci výsledků novějších sčítání (cit.):

„Stanovisko EIA bylo vydáno v květnu 2014 a vycházelo z dokumentace EIA předložené nejprve v červnu 2010, následně pak doplněné o vyžádané informace v dubnu 2013, mimo jiné s podkladovými dopravně inženýrskými podklady TSK z listopadu 2011. Oproti tomu výsledky námitkami poukazovaného Celostátního sčítání dopravy 2016 byly poprvé zveřejněny teprve v červnu 2017. Pakliže se v dalším průběhu znalostí o skutečných intenzitách dopravy aktualizovaly do podoby nárůstu hodnot oproti předchozím zjištěním a prognózám, založeným na standardizovaných postupech, nelze toto považovat za pochybení či nezákonnost procesu EIA. Ve vztahu k vydanému stanovisku EIA bylo vycházeno z poznatků a znalostí dostatečně aktuálních k datu prováděného hodnocení, v souladu s požadavky ZPV. Přezkoumání podmínek v dotčeném území ve vztahu k platnosti závěrů původních hodnocení EIA je nicméně standardně předmětem procesu prodloužení platnosti stanoviska EIA, které aktuálně probíhá samostatně. Oproti tomu v rámci navazujícího řízení již takové zkoumání není zákonem vyžadováno a příslušný úřad se změnami podmínek v území standardně nezabývá, pakliže to např. není součástí hodnocení změn záměrů oproti EIA.".

„Podkladová data k nejnovějším intenzitám dopravy na území hl. města Prahy pravidelně vydává TSK, a to zpravidla až v průběhu jarních měsíců (obvykle duben, příp. květen) roku následujícího. V době zpracování dopravně inženýrských podkladů (02 a 03/2019) a z nich vycházející akustické studie (02/2020) se tak jednalo o poslední známá data, která byla dostatečně aktuální i k datu podání žádosti o vydání závazného stanoviska MŽP. Dílčí rozdíly v intenzitách dopravy mezi roky 2018 a 2019 nelze považovat za významné, přičemž je třeba brát ohled také na nezbytnou setrvačnost ve zpracování a projednání žádosti o navazující řízení. V průběhu navazujícího řízení pak došlo k natolik zásadnímu propadu intenzit pozemní dopravy vlivem koronavirové pandemie, že díky tomu nebyla data za rok 2020 prakticky použitelná. Pokud by použitá naopak byla, jak je tvrzeno v námitce, byla by akustická situace výrazně podhodnocena a navržená protihluková opatření by mohla být v reálném výhledovém provozu nedostatečná. Opět použitelná data za rok 2021 byla zveřejněna až koncem dubna 2022, tj. až v době finalizace a vydání závazného stanoviska k ověření změn. V porovnání s rokem 2021, který byl stále ještě ve stínu koronavirové pandemie, však je možné použitá data za rok 2018 považovat za stále dostatečně vypovídající a v daném případě i na straně bezpečnosti výpočtu. Akustická studie vychází rovněž z výsledků provedených kontrolních měření skutečné akustické situace v lokalitě (viz kapitola 3 Akustické studie). Tyto výsledky byly využity mimo jiné pro ověření výpočtového modelu, na základě kterého byla navržena předložená protihluková opatření. Provedení dalších měření ve fázi přípravy a provozu záměru je požadováno rovněž v rámci podmínek stanoviska EIA, které je jedním z podkladů pro rozhodnutí v navazujícím řízení.".

Jestliže přitom ministerstvo k namítaným podkladům uvedlo, že nesouvisející dokumenty nepřezkoumává, včetně zjišťování a ověřování důvodů, účelů a postupů při jejich zpracování,

pak tím mělo na mysli především to, že při správní činnosti příslušného úřadu nelze provádět šetření a dokazování správnosti postupů u dokumentů předložených ostatními účastníky řízení, nejsou-li takové informace o nich jejich nedílnou součástí. V daném případě se jednalo především o to, že námitky porovnávaly hodnoty vzájemně odlišných profilů dle podkladů vlastního sčítání a dalších neuvedených podkladů, které přitom nebyly předmětem podkladů závazných stanovisek, a současně z namítaných podkladů nebylo možné dovodit ani související vztahy a skutečný rozsah a příčiny ovlivnění dopravní situace v době prováděného sčítání, oproti například komplexním přehledům (grafickým či tabelárním) dopravních modelů v rámci celé širší dopravní sítě, jako tomu bylo u podkladů závazných stanovisek. Tudíž je nebylo možné plnohodnotně srovnávat a u namítaných výsledků takovýchto dokumentů je proto třeba přihlédnout i k takovýmto okolnostem.

Odvoláním rozporovaná „mikrosimulace" je pak příkladem dokumentu, který v rámci hodnocení vlivů na životní prostředí dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nenachází adekvátní využití. Lze to přirovnat např. ke statickým výpočtům stavebních konstrukcí, kdy příslušný úřad rovněž nepřezkoumává a nehodnotí, zda navrhovanému zatížení konstrukce vyhoví a zda jsou tyto v souladu s příslušnými technickými normami. K tomuto podkladu proto ministerstvo není příslušné se vyjadřovat. Jestliže tak odvolání provedenou mikrosimulaci zpochybňuje, přičemž na základě toho v bodě č. 63) odvolání konstatuje, že na něm založená vyjádření vycházejí z nepoužitelného podkladu a sama jsou tedy věcně nesprávná, je to minimálně v případě poukazovaného vyjádření ministerstva k námitkám a připomínkám obdrženým v rámci navazujícího řízení ze dne 7. 3. 2023, č. j. MZP/2022/710/3131, zcela bezpředmětné, a k tomu i věcně nesprávné tvrzení. Předmětné vyjádření ministerstva na odvoláním odkazované straně č. 10) zmiňuje předmětný podklad mikrosimulace v následujícím kontextu – relevantní zvýrazněno podtržením (cit.):

„V rámci námitek je poukazováno na porovnání vlastních přepočtených hodnot intenzit dopravy RDPI (neboli ročního průměru denních intenzit) na vybraných profilech SOKP 510 č. 1 („mezi ul. Náchodskou a ul. Novopackou") a č. 2 („mezi ul. Národních Hrdinů a ul. Českobrodskou") v rozmezí let 2018 až 2050, a to dle vlastních, blíže nespecifikovaných měření, s hodnotami dle výřezů z rovněž blíže nespecifikovaných grafických výstupů dopravního modelu s pentlogramy. ... . Poukazované grafické výřezy MŽP dodatečně identifikovalo jako deklarované výchozí podklady dle str. 6 samostatného dokumentu „Kapacitní posouzení SOKP stavby 510 dopravní simulací" (AFRY CZ s.r.o., 01/2020), obsaženého spolu s dalšími dopravně inženýrskými podklady v části F.9 DÚR. ... . Zároveň lze konstatovat, že poukazované hodnoty dle výřezu z grafického výstupu v rámci námitek nejsou shodné s hodnotami v rámci dopravně inženýrských podkladů (TSK, 02/2019 a IPR, 03/2019), ze kterých vychází odborné podklady závazného stanoviska k ověření změn. MŽP přitom neshledává zákonné důvody k přezkoumávání výsledků předložených odborných podkladů pro účely vydání závazného stanoviska k ověření změn, a to s dokumenty samostatně hodnotícími jiné odborné oblasti, včetně zjišťování a ověřování důvodů, účelů a postupů při jejich zpracování.".

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že na str. 10 vyjádření je uveden podklad mikrosimulace pouze jako jím identifikovaný zdroj dat v rámci námitek (z důvodu řádného nedoložení zdrojů svých tvrzení ze strany namítajících), spolu s konstatováním, že se nejedná o shodná data s relevantními podklady stanoviska k ověření změn. Vyjádření ministerstva tak z podkladu mikrosimulace fakticky nevychází, pouze jej okrajově zmiňuje jako nerelevantní zdroj. Naopak je však na tomto podkladu založena argumentace samotných namítajících, což v kontextu zpochybňování jeho správnosti ze strany aktuálního odvolání působí poměrně paradoxně. Ministerstvo nicméně připomíná také odkaz na podklad mikrosimulace ze strany 15

vyjádření (rovněž uvedeno ve vypořádání námitky N 08.01 na str. 174 napadeného rozhodnutí), který již odvolání nezmiňuje. Touto citací, relevantní rovněž k předmětným bodům odvolání, problematiku podkladů mikrosimulace a stanoviska k ověření změn uzavírá (cit.):

„Dle zjištění ministerstva odkazují námitky k údajnému rozporu informací o počtech jízdních pruhů záměru oproti procesu EIA na informace v rámci tabelárního přehledu v dokumentu "D0 510 Satalice – Běchovice, Kapacitní posouzení" (AFRY CZ s.r.o., 10/2021). Tento dokument je jednou z příloh části F.3 DÚR a primárně se zabývá identifikací kapacitně nevyhovujících prvků a úseků záměru z hlediska dopravních intenzit, včetně doporučení příp. úprav těchto prvků. Tedy nikoliv z hlediska vlivů na životní prostředí. Tento dokument mělo MŽP k dispozici (jako součást DUR) před vydáním závazného stanoviska k ověření změn. MŽP si k němu vyžádalo komentář projektanta záměru, který konstatoval, že došlo k úpravě kapacitního posouzení s ohledem na upřesnění vstupů souvisejícího projektu opravy mostu přes Počernický rybník (Stavba D0 510 Most přes Počernický rybník) s tím, že byla použita přesnější metoda mikrosimulace. Zároveň bylo konstatováno, že se sice doplňovalo přesnější kapacitní posouzení, ale vstupní podklady (DIP) zůstaly stejné, a tedy i hluková a rozptylová studie zůstaly stejné. Toto doplnění tak nemělo dopady na předložené vyhodnocení vlivů. V odborných podkladech závazného stanoviska k ověření změn bylo v DUR předložené řešení záměru zohledněno a zhodnoceno. Na jejich základě vydalo MŽP dne 20. 5. 2022, č.j.: MZP/2022/710/1790, souhlasné závazné stanovisko k ověření změn pro záměr s názvem „Konsolidovaná DÚR stavby D0 510 zkapacitnění"."

S ohledem na výše uvedené lze proto celkově uzavřít, že v rámci odvolání není nijak adekvátně zohledněna již uplatněná argumentace příslušného úřadu v rámci napadeného rozhodnutí. Tuto odvolatel zároveň dále nerozporuje, vyjma citace dílčích závěrů mimo řešený kontext. Argumentace uplatněná již v rámci napadeného rozhodnutí je dostatečně relevantní a plně dostačující jak vůči námitkám v navazujícím řízení, tak i vůči námitkám proti napadenému rozhodnutí. Zároveň již uplatněná argumentace také dostatečně prokazuje, že již při vyjadřování se k námitkám v rámci navazujícího řízení byla řádně posouzena celá řada přímých i nepřímých důkazů a informací, které byly k dispozici ve vztahu k dopravně inženýrským podkladům a dalším. Na jejich základě pak dostatečně podrobně a srozumitelně bylo vysvětlena a zdůvodněno, proč uplatněné námitky nelze považovat za důvodné pro změnu vydaných stanovisek. Námitku porušení ustanovení § 3 správního řádu rovněž nelze považovat za řádně podloženou a důvodnou. Na uplatněných postupech proto nelze shledat nezákonnost ani odborné či jiné vady. Námitka je proto hodnocena jako neopodstatněná.

Bod č. 48) odvolání nesměruje proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jeho vypořádání.

Bezpečnost záměru

Body č. 66) až 77) odvolání poukazují na souvislosti týkající se možných rizik navrženého řešení z hlediska bezpečnost silničního provozu, ve vazbě na směrnici o řízení bezpečnosti, zákona o pozemních komunikacích a dalších, včetně zpochybnění předchozího vyjádření ministerstva vnitra k této problematice.

V bodech č. 66) až 77) odvolání řešená problematika bezpečnosti silničního provozu nespadá do kompetence ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání a nemá pro jejich posouzení ani nástroje.

Nedostatky v souvislosti s hlukovým posouzením

Body č. 79) až 83) odvolání poukazují na původní podmínku stanoviska EIA, požadující navrhnout protihluková opatření vedoucí k dodržení hygienických limitů pro denní a noční dobu ve všech chráněných venkovních prostorech staveb předmětné stavby PO 510, a to bez přiznání korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž, zrušení institutu staré zátěže novelou nařízení vlády z roku 2022. Body č. 81) a 82) konstatují užití staré hlukové zátěže v rámci hlukové studie k DÚR z února 2020. Bod č. 83) uzavírá, že závěry akustického posouzení jsou chybné a překračují „naměřené hodnoty hygienické limity hluku".

V případě bodů č. 79) až 83) odvolání považuji za vhodné upozornit, že hlukový limit s přiznanou korekcí pro dnes již zrušenou starou hlukovou zátěž byl zcela platným hygienickým limitem vyplývajícím z platné legislativy. Modelovým výpočtem získané hodnoty, které splnily hygienický limit s touto korekcí, nelze tudíž považovat za „překročení hodnoty hygienického limitu hluku", ani nelze provedené posouzení považovat za rozporné s platnou legislativou, pakliže bylo zpracováno v době platnosti této korekce.

Co se týče vlastních hodnot vypočtených v rámci hlukové studie k DÚR, pak je třeba odkázat nejprve na předchozí vypořádání k obdobné námitce k DÚR na str. 151 a 152 (K N 01.49) napadeného rozhodnutí. K té se ministerstvo vyjádřilo následovně (cit.):

„Námitka směruje k plnění podmínky 1.b) souhlasného stanoviska EIA, ve znění závazného stanoviska k ověření souladu, požadující, cit.: „... v rámci studie navrhnout další realizační řešení protihlukových opatření, vedoucí k dodržení hygienických limitů hluku pro denní a noční dobu, bez přiznání korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb předmětné stavby Pražského okruhu (dále též „PO") 510. ...". Ministerstvo se již k plnění podmínek stanoviska EIA v rámci navazujících řízení dále nevyjadřuje, pakliže nemají přímou vazbu na ostatní samostatné postupy dle zákona č. 100/2001 Sb., což z námitky nevyplývá. Ministerstvo nicméně konstatuje, že dle přehledu Výsledků výpočtů celkové akustické situace (viz tabulka 7 na str. 40 akustické studie pro účely závazného stanoviska k ověření změn), jsou ve stavech se záměrem vypočtené hodnoty ve všech nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb předmětné stavby PO 510, tj. relevantních referenčních výpočtových bodech, deklarovány nižší než standartní hygienický limit hluku z provozu na dálnicích v denní době (60 dB) a hygienický limit hluku z provozu na dálnicích podle ustanovení § 12 odst. 6 věty třetí v noční době (55 dB). A tedy nižší, než hygienické limity s přiznáním korekce pro tzv. starou hlukovou zátěž v denní/noční době (70/60 dB). Ostatní výpočtové body (zejm. M 21 až 29) jsou situovány v širším okolí. Tj. mimo předmětnou stavbu, ke které se vztahují předmětné hygienické limity. Akustickou studií je současně deklarováno, že po realizaci záměru a souvisejících protihlukových opatření se akustické situace v území převážně zlepší a budou dodrženy příslušné hygienické limity. V místech, kde bylo prokázáno mírné zhoršení akustické situace vlivem záměru, jsou příslušné hygienické limity rovněž dodrženy. Námitka je proto hodnocena jako neopodstatněná.

K tomu lze dále upozornit, že dne 23. 12. 2022 vstoupilo v platnost Nařízení vlády č. 433/2022 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. V důsledku novelizace Nařízení vlády č. 272/2011 Sb. byl s účinností od 1. 7. 2023 institut tzv. staré hlukové zátěže již zcela zrušen. Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích a dráhách, které byly umístěny a povoleny rozhodnutím nebo opatřením podle jiného právního předpisu před 1. lednem 2000, bude nově stanoven již jen zcela samostatný a oproti ostatním neuvedeným komunikacím zvýšený limit, bez jakýchkoliv

dalších podmiňujících či omezujících podmínek.".

Pakliže nyní odvolání odkazuje na textaci vyjádření Ministerstva dopravy z prosince 2022, odkazující na přiznání korekce pro starou hlukovou zátěž u bodů DP_172, DP_155 a DP_903 v lokalitě Vinice, lze konstatovat, že u těchto bodů dochází k naplnění cíle snížení hlukové zátěže pod tzv. standardní limit pouze v případě hodnot vypočtených pro denní dobu. V případě hodnot vypočtených pro noční dobu se to ani u jednoho z těchto bodů nepodařilo. Přesto nelze vliv záměru hodnotit jako negativní, neboť oproti stavu bez záměru jsou hodnoty výrazně nižší. Realizace záměru s navrženými opatřením tak v důsledku povede ke zlepšení hlukové situace v předmětných bodech, přičemž již vlastní stanovení předmětné podmínky stanoviska EIA šlo nad rámec povinností dle platné legislativy, neboť z předložených podkladů je současně zjevné, že podmínky pro přiznání korekce pro starou hlukovou zátěž byly jinak v případě předmětných bodů splněny.

V rámci stanoviska k ověření změn nebylo dle tehdy platného znění zákona ministerstvo příslušné zabývat se kontrolou plnění závazných podmínek stanoviska EIA. Na základě dodatečně provedeného ověření uváděných informací však musím konstatovat, že odkaz na ustanovení § 12 odst. 6 věty třetí nařízení vlády č. 272/2011 Sb., tehdy platného znění, převzatý z předložených podkladů, nebyl pro daný případ relevantní. Jeho uplatnění bylo možné pouze v případě, že by rozdíl hodnot hlukové zátěže mezi výpočtovými stavy oproti roku 2000 byl vyšší než 2 dB, což z uvedených hodnot nevyplývá. Předloženými podklady uvedenou argumentaci o plnění limitu 55 dB dle ustanovení § 12 odst. 6 cit. nařízení, který je sice vyšší než standardní limit 50 dB, avšak zároveň nižší než limit s korekcí pro starou hlukovou zátěž 60 dB, lze proto považovat za zavádějící. Pokud by tedy ministerstvo mělo v rámci stanoviska k ověření změn také povinnost přezkumu plnění podmínek stanoviska EIA, pak by po zevrubnější kontrole muselo konstatovat, že jakkoliv se nejedná o nepříznivý vliv předloženého návrhu a jakkoliv nedochází k překročení limitu řádně stanoveného dle platné legislativy, tj. vč. korekce pro starou hlukovou zátěž, tuto část podmínky se předloženým návrhem protihlukových opatření splnit nepodařilo.

I přes výše uvedené je však nutno znovu připomenout stav, na který bylo poukázáno již v předchozím vyjádření k námitkám v rámci vlastního navazujícího řízení, a to, že v důsledku legislativních změn byl již od prosince 2022 s účinností od 1. 7. 2023 zrušen institut staré hlukové zátěže. Toto zrušení však bylo fakticky kompenzováno celkovou úpravou hlukových limitů, kdy pro daný případ silnice umístěné a povolené před 1. lednem 2001 došlo zároveň ke zvýšení tzv. standardního limitu pro noční dobu z původních 50 dB na 58 dB. V důsledku zrušení institutu staré hlukové zátěže byl tak hlukový limit v daném případě snížen pouze o 2 dB, oproti původnímu limitu s korekcí pro starou hlukovou zátěž. Vzhledem k tomu, že v předložených podkladech jsou deklarovány hodnoty většinou pouze mírně nad 50 dB, a pouze v jednom případě naopak pouze mírně pod 55 dB, je zjevné, že toto řešení obstojí i z hlediska aktuálních hlukových limitů vycházejících z platné legislativy. V daném případě tak není dána možnost ani zákonné důvody toto dále rozporovat či měnit z hlediska obsahu stanoviska EIA a stanoviska k ověření změn.

Nedostatky v souvislosti s rozptylovým výpočtem

Body č. 84) až 92) odvolání rozporují jednotlivé části vyjádření ministerstva ze dne 16. 1. 2023, č.j. MZP/2023/500/101, jakožto vyjádření příslušného orgánu ochrany ovzduší k námitkám účastníků navazujícího řízení.

Body č. 84) až 92) nesměrují proti závazným stanoviskům ani proti předchozímu vyjádření ministerstva v rámci navazujícího řízení. To je přitom dostatečně relevantní i z hlediska obsahu aktuálně uplatněného odvolání, nicméně podotýkám, že ministerstvo není příslušným orgánem ochrany ovzduší, a i toto vyjádření je zčásti nad rámec jeho věcné příslušnosti. Jedná se o následující vypořádání k obdobné námitce na str. 150 a 151 (K N 01.48) napadeného rozhodnutí, na které je zároveň odkazováno (cit.):

„Obsahové náležitosti rozptylové studie nejsou pro řízení dle ZPV závazné, nejedná se o povinnou náležitost podkladů hodnocení podle tohoto zákona. Podkladem závazného stanoviska k ověření změn záměru je navíc odlišná verze rozptylové studie od verze v rámci DÚR, označená jako Rozptylová studie pro účely podkladu pro vydání verifikačního závazného stanoviska" (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., 09/2020). Tato verze byla rozšířena o porovnání vypočtených imisních hodnot aktuálního řešení záměru, oproti výsledkům výpočtů původního řešení záměru dle stanoviska EIA. Tzn. s relevantním rozsahem pro účely hodnocení dle zákona č. 100/2001 Sb., oproti požadavkům přílohy č. 15 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a Metodického pokynu odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí pro vypracování rozptylových studií. Účelem této verze rozptylové studie tak bylo poskytnout především odborné podklady pro vyhodnocení příslušného úřadu, zda jsou provedené změny záměru významné z hlediska vlivu na životní prostředí. Pro tyto účely ministerstvo obsahové náležitosti předloženého podkladu hodnotí jako dostačující."

Směrem k uplatněným námitkám celkově lze pak uvést, že pouhé tvrzení, že rozptylová studie má být doplněna ve smyslu chybějících náležitostí tak, aby byla transparentní a kompletní, nelze považovat za dostatečné doložení nezákonnosti či takového odborného pochybení, které by mělo závažné důsledky na závěry provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. Je třeba připomenout, že důkazní břemeno v takovém případě leží zpravidla na straně namítající. Část uplatněných námitek navíc uplatňuje přehnaně formalistický výklad požadavků přílohy č. 15 výše zmíněné vyhlášky a souvisejícího Metodického pokynu odboru ochrany ovzduší Ministerstva životního prostředí. A to i tam, kde je tyto takto výslovně nevyžadují, a bez toho, aby byly současně dostatečně doloženy jejich významné potenciální dopady na výpočty a závěry provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Případně lze dohledat a ověřit požadované informace jak přímo v textu (např. informace o povaze charakteristických výpočtových bodů – obytná zástavba), tak i jiným způsobem (odkazy v seznamu použitých zdrojů – např. odkazované stránky k modelům ATEM, MEFA, další mapové služby, Nahlížení do katastru nemovitostí ČÚZK apod.), a to na základě dostatečných informací v rámci rozptylové studie. V rozptylovém výpočtu započítané relevantní části dopravní sítě jsou pak zřejmé např. z výkresů imisní situace pro jednotlivé sledované škodliviny v rámci grafických příloh rozptylové studie. Další požadované informace byly doloženy v rámci samostatných příloh části F. DÚR, viz např. F.3 Dopravně inženýrský průzkum (TSK, 02/2019 a IPR, 03/2019) či F.13 DÚR – Kompenzační opatření ke snížení vlivů záměru na kvalitu ovzduší (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., 02/2020). Námitky jsou proto hodnoceny jako neopodstatněné.".

Projekt monitoringu složek životního prostředí

Body č. 93) až 100) odvolání rozporují a zpochybňují dílčí části projektu monitoringu.

Body č. 93) až 100) odvolání nesměrují proti závazným stanoviskům ani proti předchozímu vyjádření ministerstva k námitkám a připomínkám obdrženým v rámci navazujícího řízení ze dne

7. 3. 2023, pod č. j. MZP/2022/710/3131, v rámci kterého byly rovněž vypořádány obdobné námitky k projektu monitoringu, ve vazbě na tehdy platné znění zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Toto vyjádření je dostatečně relevantní i z pohledu námitek aktuálního odvolání, viz str. 9 cit. vyjádření (cit.):

„Jednotlivé námitky směřují k dokumentu „D0 510 Satalice-Běchovice, zkapacitnění – Návrh projektu monitoringu životního prostředí" (Bajer, T. - ECO-ENVI-CONSULT, dle námitek datovaný 11/2018, dle podkladů ministerstva datovaný 02/2020 – verze „Konečné znění po projednání s dotčenými orgány státní správy a samosprávy"), který je součástí části F.9 předložené projektové dokumentace navazujícího územního řízení. V úvodní kapitole předmětného dokumentu je odkázáno mimo jiné na podmínku stanoviska EIA pro fázi přípravy záměru. Tato podmínka (pod označením 1. i) původního stanoviska EIA, resp. 1. g) závazného stanoviska k ověření souladu obsahu stanoviska EIA) požadovala v rámci DÚR zpracovat „Plán monitoringu vlivu stavby na životní prostředí, jehož obsahem bude sledování dopadů stavby na faunu a floru.". Jedná se tedy o plnění podmínky souhlasného stanoviska EIA, k čemuž se již ministerstvo v rámci navazujících řízení dále nevyjadřuje, pakliže nemají přímou vazbu na ostatní samostatné postupy dle zákona č. 100/2001 Sb., což z uvedených námitek nevyplývá. Lze proto konstatovat, že námitky nesměřují k postupům provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. Námitky jsou proto hodnoceny jako neopodstatněné.".

K aktuálním námitkám upozorňuji, že ze strany odvolatele je vznášen prakticky vlastní návrh projektu monitoringu vlivů na životní prostředí, aniž by procesní postup navazujícího řízení umožňoval provést adekvátní odbornou oponenturu. V tomto smyslu připomínám, že z pohledu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bylo provedeno řádné posouzení vlivů záměru na životní prostředí, na jehož základě byly v rámci souhlasného stanoviska EIA stanoveny jednotlivé podmínky za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí. Tyto podmínky považuji nadále za dostatečné a z předpokladu jejich plnění vychází souhlasné stanovisko EIA. Zpracování projektu monitoringu je pouze jednou z těchto podmínek, přičemž pokud by bylo během procesu posuzování vlivů shledáno jako nezbytně nutné některé další dílčí konkretizované opatření monitoringu (například z důvodu, že bez jeho aplikace hrozí významné negativní vlivy záměru), bylo by toto již součástí samotných podmínek stanoviska EIA. Pakliže odvolatel nyní podrobuje detailnímu zkoumání jednotlivé návrhy projektu monitoringu, který v takové podrobnosti nebyl v rámci stanoviska EIA specifikován, jedná se o rozporování upřesněného řešení, zpracovaného na základě podmínky stanoviska EIA. Nikoliv o rozporování samotného plnění či podmínky stanoviska EIA. Současně je třeba upozornit, že pouhé zpochybňování efektivity či logiky návrhů projektu monitoringu nelze považovat za dostatečný důkaz právní vady či pochybení vydaných stanovisek či rozhodnutí ministerstva.

Nezákonné závazné stanovisko vodoprávního úřadu

Body č. 101) až 116) odvolání rozporují samostatné závazné stanovisko vodoprávního úřadu ve věci posouzení vlivu záměru na dotčené vodní útvary dle Rámcové směrnice o vodách.

Body 101) až 116) odvolání nesměřují proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání.

Nezákonnost závazných stanovisek dotčených orgánů

Body č. 117) až 119) odvolání pouze obecně odkazují na nezákonnost a přezkum závazných stanovisek Hygienické stanice hl. m. Prahy, Ministerstva dopravy a Ministerstva vnitra. Dále zmiňuje dílčí výrok závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochrany prostředí.

Body č. 117) až 119) odvolání obsahují pouze stručné obecné konstatování, odkazující na podrobnosti v rámci ostatních námitek, samostatně nedostačující pro provedení přezkumu. Současně tyto body odvolání nesměrují proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání.

Chybějící povolení k připojení komunikace

Body č. 120) až 126) odvolání poukazují na absenci povolení Ministerstva dopravy a závazného stanoviska Ministerstva vnitra k připojení komunikací dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Body č. 120) až 126) odvolání nesměrují proti závazným stanoviskům ani jiným postupům ministerstva, které proto není příslušné k jejich vypořádání.

Závěrečný návrh

Závěrečný návrh s odkazem na předchozí konstatované pochybení, vady a další navrhuje zrušit napadené rozhodnutí a také zrušit nebo změnit odvoláním citovaná nezákonná stanoviska.

K tomuto požadavků odvolatelů konstatuji, že na základě výše provedeného vypořádání relevantních bodů odvolání nebyla prokázána nezákonnost, právní vady ani závažná odborná či jiná pochybení při vydání stanoviska EIA a stanoviska k ověření změn záměru, které by vedly k potřebě jejich zrušení nebo změny. Obě tato stanoviska proto zůstávají v platnosti.

V důsledku shora provedeného vypořádání námitek odvolatelů jsem dospěl k závěru, že námitky odvolatelů, které směřují proti předmětným stanoviskům ministerstva, přísluší z výše uvedených důvodů zamítnout jako nedůvodné. Jelikož na základě podaných námitek odvolatelů nebyly shledány žádné důvody pro změnu předmětných stanovisek podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší tato stanoviska potvrdit podle citovaného ustanovení správního řádu.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska.

Ministerstvo životního prostředí
-4-

[redacted]

Mgr. Petr Hladík
ministr životního prostředí

Rozdělovník

Toto závazné stanovisko obdrží:

1. **Ministersto dopravy**
   odbor liniových staveb a silničního správního úřadu
   k č.j. MD-35827/2023-930/3, MD/35827/2023/930
   IČO 66003008
   Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
   110 15 Praha 1
   ISDS: n75aau3

2. **MŽP, odbor výkonu státní správy I (500)**
   zde

3. **MŽP, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (710)**
   zde

Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument Autorizovaná konverze z moci úřední vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **5063333-000-240715105949**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **4**

Vstup obsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo životního prostředí, IČ: 00164801

Datum vyhotovení: **15.07.2024**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky .

5063333-000-240715105949